

"סוד החשמל"

לחבר את תורת הנאצה לתורת הנסתר

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת נצבים וילך ה' אלפים תשע"א "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

מעשר הוא בחינת ברית מילה של הפירות

הנקיה. באותו זמן יהיה זרק בה טפה שהיא י', אבל בעולם הבא חטה היא ולבושה נקיה, והיא עשרים ושתים אותיות התורה. רואים שבעולם הבא החטה תהיה נקיה היא ולבושה כדבארנו במאמר 'הנאת גן עדן' שהאכילה ושתיה בגן עדן הם מהחכמה, היינו שהחכמה היא המזון בגן עדן. והגלסקאות שהארץ תוציא לעתיד לבוא, יהיו גלסקאות של חכמה. וזה שאומר הזהר שלעתיד לבוא החטה תהיה כב' אותיות התורה כמנין חט"ה. וכן הכתוב (זכריה יג, ב) "ונאת רוח הטמאה אעביר מן הארץ" ר"ת אור"ה המסמלת את התורה.

וכן מצינו בגמרא (ברכות יז.) העולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתיה אלא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה שנאמר ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו. ומבאר רש"י ויאכלו וישתו שבעו מזיו השכינה כאלו אכלו ושתו. ובמדרש (שמר"ר מז, ה) "ויהי שם עם ה'" לחם לא אכל אבל מלחמה של תורה אכל, מים לא שתה אבל מימיה של תורה שתה, מזיו השכינה היה נזון, ואל תתמה החיות שנושאות את הפסא מזיו השכינה הן נזונות.

מובא ב'תורה אור' (אסתר קיט:) הטעם שעד מרוח הכרי אכילת עראי פטורה ממעשר, דעדין יש מץ וקלפה על השבילים. וכשם שהמץ בעצמו פטור ממעשר, כך הוא פטור את השבילים. דדין מעשר חל רק על גוף הפרי, ולא על הקלפה. וכן רואים מהזהר דלעיל שהאדם צריך לסלק המץ והתבן מהחטה, ולהוריד מעשר שהוא בבחינת י' בחינת טפה, ומבאר לדברינו דצריך לסלק המץ ותבן ממנה שהם בבחינת ערלה. ואז לקשר אותה למעשר שהוא בחינת י' בחינת טפה, דאות י' מסמלת את הטפה שבאה מהיסוד להשפיע למלכות, וזה באותה בחינה של ברית מילה שמסלקת את הערלה, ויכולה להשפיע את הטפה למלכות. כמובא בזהר (לך לך צד.) שעל ידי ברית מילה מתחבר האדם לאות יו"ד, ושלמות הברית מילה היא כשנושא אשה ומזדוג. וכן מצינו שהנימול נקרא חתן, כמו שכתוב (שמות ד, כו) "חתן דמים למולת" דבברית מילה מתחילים הנשואין, ושלמות

מצינו במדרש תנחומא (תזריע ה) שטורנוסרופוס הרשע שאל את ר' עקיבא מדוע עושין ברית מילה הרי מעשיו של הקדוש ברוך הוא נאים ממעשה בני אדם. הביא לו ר' עקיבא שבילים וגלסקאות, והראה לו שהגלסקאות שהן מעשה בשר ודם, יפים מהשבילים שהם מעשי הקדוש ברוך הוא. רואים משם שיש קשר בין הסרת הערלה מהיסוד, להסרת המץ מהתבואה, והכנת הגלסקאות ממנה. וכן מצינו בגמרא (כתובות קיא:) חטה שנקברה ערמה יוצאה בכמה לבושין.

מובא מהרה"ג ר' אורי יונגרייז שליט"א שהקש המלביש על החטה הוא בחינת עשו, כמו שכתוב "ובית עשו לקש". וכן קש בגימטריא ארבע מאות כמנין ארבע מאות איש של עשו. וכן קושיא היא מלשון קש, והיא בסוד קש, כפי שמובאת בראשונים בכמה מקומות לשון קושיות של קש, דכל הקושיות באות מהקלפות שמעלימות את האמת. וכן מצינו בזהר (תיקונים צט:) ש"לקש" בהפוך אותיות שקל, המסמל את היסוד דקדושה, שנהפך על ידי עשו לקש.

מצינו בגמרא (שבת ל:) עתידה ארץ ישראל שתוציא גלסקאות, וכלי מילת שנאמר "יהי פסת בר בארץ" נראה דלעיתיד לבוא כשתעבר רוח הטמאה מן הארץ, והעולם יחזר למצב גן עדן, תוציא הארץ לחם מוכן שיהיה ללא הערלה, וכן כלי המילת יהיו בגדים מוכנים בבחינת בגדי החשמל, כמו שהיו לאדם הראשון בגן עדן. ומבאר רש"י "פסת בר", משמע גלסקאות שרחבות כמין פס יד, ומשמע כלי מילת כמו "כתנת פסים". נראה דרש"י מרמז שגלסקאות וכלי מילת אלו יהיו בבחינת חשמל, כלי מילת מלשון חיות אש ממללות כמו בגדי החשמל של אדם הראשון קדם החטא. וזה שאומרים בתפלה לתקן עולם במלכות שדי, דכשנזכה לגאולה תקן השם שדי המסמל את החשמל. וכן הכתוב (תהילים עב, טו) "היום וברכנהו יהי פסת בר" בגימטריא חשמל.

מצינו בזהר (תיקונים לא:) מץ ותבן שהם לבושי החטה בזה העולם, פטורים ממעשר ומי שרוצה להוציא מעשר מחטה, צריך לנקותו מן מץ ותבן, שהם ח"ט, ונשארת היא

המילה היא פְּשׁוּשָׁא אִשָּׁה. וכן מצינו בזהר חדש (לך לך לא):
שֶׁהַמַּעֲשֵׂר הוּא בְּחִינַת מַלְכוּת, לִכְן כְּתוּב "וַיִּתֵּן לּוֹ מַעֲשֵׂר מִכָּל",
דְּהַמַּעֲשֵׂר הוּא מַלְכוּת שֶׁמִּקְבֵּל מֵהִסּוּד הַנִּקְרָא כָּל.

מְצִינּוּ בַּמִּדְרָשׁ (דב"ר ג, ה) "וַאֲהַבְנֵךְ וַיְבָרְכֵךְ וַיְבָרְכֵךְ פְּרִי
בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמְתֶךָ" לָמָּה הוּא מְקִישׁ פְּרִי הַבִּטְוֶן
לְפְרֵי הָאֲדָמָה, מֵה פְּרִי אֲדָמְתֶךָ צְרִיכִים עֲשׂוֹר אִף פְּרִי בִטְנֶךָ
צְרִיכִים עֲשׂוֹר וְזוֹ הַמִּלָּה. רוֹאִים שֶׁמִּלָּה הִיא בְּחִינַת מַעֲשֵׂר.
וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ דְּבִשְׁנֵי הַמְּקוּמוֹת מוֹרִידִים אֶת הָעֵרְלָה וּמִתְקַשְּׂרִים
לִי"ד הַמְּסַמֵּל אֶת הַטְּפָה.

וְכֵן מְצִינּוּ בַּמִּדְרָשׁ (שׁוֹה"ר ז, ב) כָּל הַתַּעֲנוּגִים שֵׁיִשְׂרָאֵל
מִתַּעֲנִינֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּזָכוֹת מִלָּה. וּמְצִינּוּ בְּתוֹסְפֵתָא
(מַעֲשֵׂר שְׁנֵי ה) "זִבְתָּ חֶלֶב וּדְבַשׁ" מְלַמֵּד שֶׁהַמַּעֲשָׂרוֹת נוֹתְנִין
טַעַם וְרִיחַ בְּפִרוֹת. וְכֵן מְצִינּוּ בַּגְּמָרָא (שְׁבַת קל) תֵּינִיא רֶשֶׁב"ג
אוֹמֵר כָּל מַצּוּה שֶׁקָּבְלוּ עֲלֵיהֶם בְּשִׂמְחָה, כְּגוֹן מִלָּה, וּמְצִינּוּ
בְּסַמ"ג (רסד) שֶׁמַּעֲשֵׂר שְׁנֵי אֶסוּר לְאוֹנֵן כִּי צָרִיךְ לְאָכְלוֹ בְּשִׂמְחָה, כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים יד, כו) "וְאָכַלְתָּ שֵׂם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׂמְחַתָּ
אֹתָהּ וּבִיתֶךָ". וְכֵן מוֹבָא בְּמִשְׁךְ חֲכָמָה' (פ' כִּי תבֹא) לְבָאָר מֵה
שֶׁמִּבְקָשִׁים שָׂכָר לְאַחַר בְּרִית מִלָּה, בְּשָׂכָר זֹאת אֵל חֵי חֲלָקְנוּ
צוּרְנוּ וְכוּ', אִף עַל פִּי שְׂלָא מְצִינּוּ בְּקִשְׁתָּ שָׂכָר בְּשָׂאָר מִצְוֹת,
לְרַמֵּז שֶׁהַמִּלָּה הִיא בְּבַחֲבִינַת מַעֲשֵׂר, שְׁעַל מַעֲשֵׂר כְּתוּב (מֵלָאכִי ג, י)
"וּבְחֻנוּנֵי נָא בְּזֹאת אִם לֹא אֲפֹתַח לָכֶם אֶת אַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם
וְהִרִיקְתִּי לָכֶם בְּרִכָּה עַד בְּלֵי דִי". וּכְשֶׁם שֶׁבַּמַּעֲשֵׂר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְבַטֵּחַ שָׂכָר מִיָּדִי בְּעוֹלָם הַזֶּה, כֵּן בְּמִלָּה מִבְּקָשִׁים דָּבָר זֶה.
וְכֵן נִרְאֶה דְלִשׁוֹן הַכְּתוּב "וּבְחֻנוּנֵי נָא בְּזֹאת" מְרַמֵּז עַל הַמִּלָּה
שֶׁנִּקְרָאת זֹאת, כְּמוֹבָא בַּמִּדְרָשׁ (שְׁמו"ר כג, יב) אֵין זֹאת אֱלָא
מִלָּה. דְּזֹאת מְסַמֵּל אֶת עֵטְרַת הִסּוּד כְּדַבְּאֲרֵנוּ בְּמַאֲמַר 'חֲשַׁמֵּל
אוֹת'. וְכֵן מְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ פְּלִיאָה' (אוֹת רמג) שֶׁמִּבְּאֵר דְּלָכֵן כְּתוּב
"עֲשֵׂר תַעֲשֹׂר" אֶחָד כְּנֶגֶד מִלָּה, וְאֶחָד כְּנֶגֶד פְּרִיעָה. וְכֵן בְּאֲרֵנוּ
בְּמַאֲמַר 'חֲשַׁמֵּל מִלָּה' שֶׁבְּזָכוֹת בְּרִית מִלָּה זוֹכִים לְפְרִיָסָה. וּמְצִינּוּ
בַּגְּמָרָא (שְׁבַת קיט) "עֲשֵׂר תַעֲשֹׂר" עֲשֵׂר בְּשָׁבִיל שֶׁתַּעֲשֹׂר.
וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' יוֹסֵף סוֹפֵר שְׁלִיט"א שֶׁג' שְׁמוֹת הַפְּרִיָסָה פִּיא"י,
סֵא"ל, חַת"ד, בְּגִימַטְרִיא מַעֲשֵׂר.

נִרְאֶה דְּלָכֵן יֵשׁ מַעֲשֵׂר בְּדוּמָם מַעֲשֵׂר כְּסָפִים, מַעֲשֵׂר בְּצוּמַח
בְּתַבּוּאָה וּבְפִרוֹת, מַעֲשֵׂר בְּחֵי מַעֲשֵׂר בְּהֵמָה. דְּכָל הַהֲשָׁפְעוֹת
הַגְּשָׁמִיּוֹת צָרִיךְ לְקַשֵּׁר לִי הַמְּסַמֵּל אֶת הַטְּפָה. וְכֵן מוֹבָא בְּרַבֵּנוּ בְּחִי
(שְׁמוֹת כב, כז) שֶׁבְּזָכוֹת הַפְּרָשֶׁת מַעֲשֵׂר כְּתֻנָּה זוֹכִים לְבָנִים זָכְרִים.
וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ דְּבְּזָכוֹת הַהֲתַקְשְׁרוֹת עִם הַטְּפָה שֶׁבִּסּוּד דְּקִדְשָׁה
זוֹכִים לְהֲשָׁפַעַת הִסּוּד, בְּנִים זָכְרִים.

מְצִינּוּ בַּגְּמָרָא (ב"מ פח.) אָמַר ר' יֵנָאי אֵין הַטְּבֵל מִתְחַיֵּב
בְּמַעֲשֵׂר עַד שִׁירָאָה פְּנֵי הַבַּיִת. וּבְהַמְשֵׁךְ הַגְּמָרָא שֵׁם
מוֹבָא שֶׁהַטְּבֵל מִתְחַיֵּב בְּמַעֲשֵׂר רַק אִם נִכְנַס לְבַיִת אוֹ לְחֻצֵי דְרַךְ
הַשָּׁעַר. וְלֹא דְרַךְ הִגָּג אוֹ מְקוּם אַחֵר. בְּאֲרֵנוּ בְּמַאֲמַר 'עוֹלָם הַשְּׁמִינִי'
שֶׁהַבַּיִת מְסַמֵּל מַלְכוּת, בַּיִתוֹ זֹו אִשְׁתּוֹ, וְכֵן בְּאֲרֵנוּ בְּמַאֲמַר 'חֲשַׁמֵּל
אוֹת' שֶׁשָּׁעַר הַבַּיִת מְסַמֵּל אֶת הָעֵטְרָה שֶׁבִּסּוּד. נִרְאֶה דְכִיּוֹן שֶׁמַּעֲשֵׂר
מִמְשִׁיךְ אֶת הַטְּפָה מֵאוֹת יו"ד הוּא חַיֵּב לְהִיּוֹת לְאַחַר שֶׁהַפְּרוֹת הִגִּיעוּ
לְבַיִת, שְׂאָז הֵם שְׂיָכִים לְמַלְכוּת. וּבְמַלְכוּת אֲפָשָׁר לַעֲשׂוֹת זְוִיג
לְהַמְשִׁיךְ הַטְּפָה. וְלָכֵן הוּא צָרִיךְ לְהִכְנִס דְרַךְ הַשָּׁעַר הַמְּסַמֵּל אֶת
הָעֵטְרָה שֶׁבִּסּוּד, דְּמְקוּם זֶה מְקַשֵּׁר לְמַלְכוּת. וְכֵן שְׁבַת קוֹבַעַת לְמַעֲשֵׂר
דְּשְׁבַת הִיא זְמַן הַזְוִיג, וְאֲפָשָׁר לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַטְּפָה לְמַלְכוּת, וְכֵן בְּשׁוּל
אוֹ כְּבִישָׁה בְּמַלַּח קוֹבְעִים לְמַעֲשֵׂר, דְּאִשׁ וּמַלַּח מְסַמְּלִים אֶת מִדַּת
הַגְּבוּרָה הַמְּזוּנָגָת, כְּדַבְּאֲרֵנוּ בְּמַאֲמַר 'מַעֲלַת הַגְּבוּרוֹת'.

וְעוֹד נִרְאֶה דְּטְבֵל הוּא מְלִשׁוֹן טְבִילָה, דְּבְּאֲרֵנוּ בְּמַאֲמַר 'חֲשַׁמֵּל
תוֹרָה' שֶׁטְבִילָה מִמְשִׁיכָה מְקִיפִים עַל הָאָדָם הַכְּנָה לְאוֹר
פְּנִימִי שְׂיָבֵא אַחַר כֵּן, וְכֵן פְּרוֹת שֶׁנִּטְבְּלוּ לְמַעֲשֵׂר פְּרוּשׁ הַדְּבָר שְׂיֵישׁ
לְהֵם כְּכָר אֶת הַמְּקִיפִים, וְאֲפָשָׁר לְהַפְרִישׁ עֲלֵיהֶם מַעֲשֵׂר לְהַמְשִׁיךְ אֶת
הָאוֹר פְּנִימִי דְרַךְ הַטְּפָה.

נִרְאֶה דְּתְרוּמָה וּתְרוּמַת מַעֲשֵׂר מְרַמְזִים עַל הַחֲבוּר הָעֵלְיוֹן לְאַבָּא
וְאֵמָא הַמְּסַמְּלִים אֶת סְפִירוֹת הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה, דְּמְצִינּוּ
בְּתוֹסְפֵתָא (תְּרוּמוֹת ה, ח) אָמַר ר' יוֹסִי מַנִּין לְתְרוּמָה שֶׁהִיא אֶחָד
מִחֲמִשִּׁים שְׁנָאֵמַר "וּמִמְחֻצֵיט בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּקַּח אֶחָד אַחֲזוֹ מִן
הַחֲמִשִּׁים וְגו'", וְכְּתוּב זֶה מְרַמֵּז עַל הַחֲבוּר לְבִינָה שְׂיֵישׁ בְּהַחֲמִשִּׁים
שְׁעָרִים, כְּמוֹבָא בְּלִק"ת לְהָאֲרִיז"ל (מְטוֹת ע' רלא). וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֵהַר (קֶרַח
קעט). שֶׁתְּרוּמָה הִיא אוֹתִיּוֹת תוֹרָה מ' בְּסוּד הַתוֹרָה שֶׁנִּתְנָה לְמ' יוֹם,
וְסוּד הַתוֹרָה שֶׁנִּתְנָה לְמ' יוֹם מְרַמֵּז עַל הַשְּׁפַעַת הָאֵמָא בְּסוּד מ' יוֹם שֶׁל
יְצִירַת הַנֹּלָד, וּמ' סָאָה שֶׁל מְקוּהָ, כְּמוֹבָא בְּכַתְבֵי הַגְּרָמ"מ מִשְׁקְלוֹב
(מְשַׁנַּת חֲסִידִים רח) וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֵהַר (בְּרַאשִׁית ל:) "תְּרִימוֹ תְרוּמָה" דָּא
חֲכָמָה עֲלָאָה דָּאִיָּה רֵאשִׁית וְרוֹאִים שֶׁתְּרוּמָה מִתְקַשְּׂרַת לְסְפִירַת
הַחֲכָמָה שֶׁהִיא בְּחִינַת אַבָּא, וְכֵן תְּרוּמָה מְרַמֵּזת בְּכְתוּב הַמְּדַבֵּר עַל
חֲבוּר לְדַרְגוֹת הַפְּנִימִיּוֹת, (יַחְזַקָּא ל, טז) "וַיָּבֵא אֹתִי אֶל חֻצֵי בַיִת יְהוָה
הַפְּנִימִית וְהִנֵּה פֶתַח הַיְכָל ה'" בְּדִלּוּג שֵׁשׁ אוֹתִיּוֹת.

נִרְאֶה דְּלָכֵן תְּרוּמָה וּתְרוּמַת מַעֲשֵׂר צָרִיךְ לְתַתּ לְכַהֵן, דְּכֻהֲנִים
יֵשׁ לְהֵם חֲבוּר לְאַבָּא וְאֵמָא כְּדַבְּאֲרֵנוּ בְּמַאֲמַר 'חֻוּטִי
הַחֲשַׁמֵּל מִתְחַבְּרִים לְשְׁמִינִי', וְכֵן מְצִינּוּ בַּגְּמָרָא (כְּתוּבוֹת טז:) שֶׁהִיוּ
מַעֲבִירִים לְפָנֵי בְּתוּלָה בְּזְמַן הַנְּשׂוּאִין כּוֹס יֵין שֶׁל תְּרוּמָה, וְהַגְּמָרָא
מְבָאֲרַת מְדוּעַ דְּנֻקָּא לְבְּתוּלָה, אָמַר ר' פִּפְאָ זֹו רֵאשִׁית
כְּתְרוּמָה רֵאשִׁית, וּמִבְּאֵר רֵש"י בְּעִילְתָּהּ רֵאשִׁית, וּמִבְּאֵר

לדברינו כִּינן שְׁבִתוּלָה יֵשׁ לָהּ זְוִיג כְּלִי וְרוּחָא שְׁהוּא בְּחִינַת אִמָּא, הֵינּוּ שֶׁהַבַּעַל עוֹשֶׂה אֶת הַיְסוּד שֶׁלָּהּ לְכֻלֵּי וְנוֹתֵן בָּהּ רוּחַ לְהַעֲלוֹת מִיָּן נוֹקְבִין כָּל חַיִּיהָ וְכוּ', וְזוּיג זֶה נַעֲשֶׂה בְּכַח סְפִירַת הַבִּינָה שֶׁהִיא בְּחִינַת אִמָּא, לְכֵן קוֹרְאִים לְבַעֲיָלָהּ רֵאשׁוּנָה בְּשֵׁם רֵאשִׁית כְּמוֹ תְרוּמָה, דְּשִׁנְיָהּ מִתְחַבְּרִים לְאַבָּא וְאִמָּא שֶׁהֵם בְּחִינַת "רֵאשִׁית חֻכְמָה", וְלָכֵן הָיוּ מַעֲבִירִים לִפְנֵי בְּתוּלָה בְּזִמְנֵי הַנְּשׂוּאִין כּוֹס יָין שֶׁל תְּרוּמָה, וְכֵן בַּעֲלָהּ נִרְמְזֵת בְּכוֹס יָין, כִּדְבָאֲרָנוּ בְּמֵאֲמַר 'חֲשַׁמֶל דָּם' שְׂכוֹס יָין מְסַמֵּל אֶת הַזְּוִיג.

מובא בְּסֵפֶר 'עֲמוּדֵיהָ שֶׁבַע' (כא) שְׁחִיּוֹ שֶׁל מִשֶּׁה מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה הָיוּ אֶחָד מִחֲמָשִׁים מִשֶּׁשָּׁה אֲלֵפֵי שָׁנִים שֶׁהָעוֹלָם קָיָם, בְּבְחִינַת תְּרוּמָה שֶׁהִפְרָשָׁה מִהָעוֹלָם. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ כִּינן שְׂמִסְפֵּר מֵאָה וְעֶשְׂרִים הוּא מְסַפֵּר עֲמוּד, הַמְרַמֵּז עַל עֲמוּד הָאֲמִצֵּעַ שֶׁמִּתְחַבֵּר לְאַבָּא וְאִמָּא, וְזֶה סוּד חִיּוֹ שֶׁל מִשֶּׁה כִּדְלַקְמוֹ, לְכֵן זֶה בְּבְחִינַת תְּרוּמָה.

הוספות למאמר קץ הגאולה בשנת תשע"ב

ניתן לקבל את המאמר המלא בבקשה לכתובת המייל דלקמן

מקווים להמתקה בקשר לשבת הקרובה, ונוחה להכנס לשנת תשע"ב ברחמים אכ"ר

"אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו". בגימטריא כ"ה אלול התשע"א.

מובא בְּהַקְדַּמַת הַסֵּפֶר 'עַם הַחֻכְמָה' מִהַגְרֵ"מ מוֹרְגֵנְשְׁטֵין שְׁלִיט"א (תשע"א) הַגְּרָ"א ז"ל אָמַר כִּי בְּסֵפֶר מִשְׁנֵה תוֹרָה מְרַמֵּז בְּכָל סִדְרָה מֵהַ שְׁיֵאֲרַע בְּמֵאָה שָׁנִים מֵאֲלֹף הַשָּׁשִׁי, כְּסִדְרֵי יו"ד פְּרָשִׁיּוֹת נִגְדַּד יו"ד מֵאוֹת, כִּי נִצְבִּים וַיִּלָּךְ נְחֻשְׁבִּים לְאַחַד כִּידוּעַ. דְּהַתוֹרָה כְּלוּלָה מִשֶּׁשָּׁה סְפָרִים, לְפִי שְׂמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית חֲשִׁיב כְּסֵפֶר בְּפִנֵּי עֲצֻמוֹ. וְכֵן כְּתַב הַרְבַּ בַּעַל 'עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ', וְתוֹרָה שֶׁבְּכַתֵּב כּוֹלֵלֵת שֶׁשָּׁה קְצוּוֹת, גַּם תוֹרָה שֶׁבַּעַל פֶּה שֶׁשָּׁה סְדָרִים כְּנִגְדַּד שֶׁשָּׁה קְצוּוֹת וְכוּ', כִּי הַשְּׁתֵּי תוֹרוֹת הֵלְלוּ מְכֻוֹנוֹת כְּאַחַת מִיַּחְדוֹת זו בְּזוֹ, זו מִשְׁפַּעַת בְּזוֹ וְכוּ'. וְאֵלוּ הַשֶּׁשָּׁה סְפָרִים הֵמָּה כְּנִגְדַּד שִׁית אֲלֵפֵי שְׁנַי דְּהוּי עֲלֵמָא, וְסֵפֶר מִשְׁנֵה תוֹרָה כְּנִגְדַּד הָאֲלֹף הַשָּׁשִׁי, וְכָלוּל מֵעֶשֶׂר פְּרָשִׁיּוֹת, כָּל פְּרָשָׁה כְּנִגְדַּד מֵאָה שָׁנָה. וּפְרָשַׁת נִצְבִּים וַיִּלָּךְ רְמוּז כָּל הַנַּעֲשֶׂה בְּמִשְׁךְ מֵאָה שָׁנִים אֵלוּ שְׂעוּמָדִים אָנוּ בָּהֶם. וְכֵן פְּרָשִׁיּוֹת נִצְבִּים וַיִּלָּךְ מְרַמְזוֹת שֶׁהֵמָּה שָׁנִים מִתְחַלְּקוֹת לְשְׁנֵי מִצְבִּים, נִצְבִּים מְרַמֵּז עַל מִצַּב הַגְּלוּת שְׂעוּמָדִים וּמִצְפִּים. וַיִּלָּךְ מְרַמֵּז עַל הַגְּאֻלָּה שֶׁהוֹלְכִים וַיּוֹצֵאִים מִהַגְּלוּת. וְכֵן הַפְּסוּק הַאֲחֵרוֹן בַּהַפְּטֵרַת פְּרַשְׁתִּי כִי תְּבוּאָה הוּא (ישעי' ס, כב) "אֲנִי הוִי"ה בְּעֵתָהּ אֲחִישְׁנָה" לְרַמֵּז שֶׁעַכְשֵׁיו אַחֲרֵי הַמֵּאָה שָׁנָה שֶׁל כִּי תְּבוּאָה מִתְחִיל הַזְּמַן שֶׁל בַּעֲיָתָהּ. וְכֵן נִצְבִּים הִיא הַפְּרָשָׁה שְׁבָה ה' מְבַטֵּיחַ עַל הַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָהּ. "וְשָׁב ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת שְׁבוּתָנוּ וְרַחֲמָנוּ וְשָׁב וְקִבְּצָנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר

הַפִּינָךְ ה' אֱלֹהֵינוּ שְׂמָה: אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצָּה הַשָּׁמַיִם מִשֶּׁם יִקְבְּצָךְ ה' אֱלֹהֵינוּ וּמִשֶּׁם יִקְחָךְ: וְהִבְיָאָךְ ה' אֱלֹהֵינוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְרָשׁוּ אֲבֹתֵינוּ וִירְשָׁתָהּ וְהִיטִבְךָ וְהִרְבֵּךְ מֵאַבְרָהָם: וְיֵמֶל ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לֵבב זֵרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת ה' אֱלֹהֵינוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֵּינוּ: וְנָתַן ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת כָּל הָאֱלוֹת הָאֵלֶּה עַל אֵיבֵינוּ וְעַל שְׂנְאֵינוּ אֲשֶׁר רָדְפוּ: וְאַתָּה תִּשׁוּב וְשִׁמְעַתָּ בְּקוֹל ה' וְעֲשִׂיתָ אֶת כָּל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם".

מְצִינוּ בְּזֵהָר (בלק ריב:) שְׁבִתְחִילַת הַתְּהִלִּין שֶׁל בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ יֵצֵא יוֹם כ"ה בְּאֵלוֹל שֶׁהוּא יוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם בְּשַׁבָּת, וּבְשַׁנַּת תשע"א כ"ה בְּאֵלוֹל יַחֲוֹל בְּשַׁבָּת, דְּבָר זֶה קוֹרֶה גַּם בְּשָׁנִים תשע"ג וְתשע"ד, הַבְּאוֹת עֲלֵינוּ לְטוֹבָה. וּבְנוֹסָף קוֹרֵין בְּשַׁבָּת זו אֶת פְּרָשִׁיּוֹת נִצְבִּים וַיִּלָּךְ שֶׁקְשׁוּרוֹת לְמֵאָה שָׁנָה הַנוֹכַחִית וְלִגְאֻלָּהּ. וְנִבִּיא אֶת לְשׁוֹן הַזֵּהָר מִתּוֹךְ הַתְּרַגּוּם. "אֲרָאָנוּ וְלֹא עָתָה", שֶׁהָרִי דְּבָרִים אֵלוּ מֵהֶם הַתְּקִימוּ בְּאוֹתוֹ זְמַן, וּמֵהֶם לְאַחַר זְמַן, וּמֵהֶם בְּזִמְנֵי מִלְךְ הַמְּשִׁיחַ. שְׁנִינוּ, עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָנוֹת אֶת יְרוּשָׁלַיִם וְלִהְרָאוֹת כּוֹכָב אֶחָד קְבוּעַ נוֹצֵץ בְּשָׁבָעִים רְצִים, וּבְשָׁבָעִים רוּחוֹת מְאִירוֹת מְמַנּוּ בְּאֲמִצֵּעַ הַרְקִיעַ, וַיִּבְלְעוּ בּוֹ שְׁבָעִים כּוֹכָבִים אֲחֵרִים, וַיְהִי מְאִיר וְלוֹהֵט שְׁבָעִים יוֹם. וַיִּרְאֶה בְּכ"ה לַחֹדֶשׁ הַשָּׁשִׁי, וַיִּתְכַּנַּס בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי לְסוֹף שְׁבָעִים יוֹם. יוֹם רֵאשׁוֹן יִרְאֶה בְּעִיר שֶׁל רוּמָא,

ואותו יום יפלו שלש חומות עליונות מאותה עיר של רומי, והיכל גדול יפל, ושליט אותה העיר ימות. אז תפוש אותו כוכב להראות בעולם, ובאותו זמן יתעוררו קרבות חזקים בעולם לכל ארבעה צדדים, ואמונה לא תמצא ביניהם. ובאמצע העולם, כשיאיר אותו כוכב באמצע הרקיע, יקום מלך אחד גדול ושולט בעולם, ותתגאה רוחו על כל שאר המלכים, ויעורר קרבות בשני צדדים ויתגבר עליהם. וביום שיבא הכוכב, תדעו הארץ הקדושה ארבעים וחמשה מילים סביב המקום שבו היה בית המקדש, ותתגלה מערה אחת מתחת הקרקע. ומאותה מערה תצא אש חזקה לשרף את העולם. ומאותה מערה יגדל עוף אחד גדול עליון שישלט בכל העולם, ולו תנתן המלכות. וקדושים עליונים יתפנסו אליו, ואז יתגלה מלך המשיח בכל העולם, ולו תנתן המלכות ובני העולם, בשעה שיתגלה, יהיו נמצאים בצרה אחר צרה, ושונאים של ישראל יתגברו, אז יתעורר רוח המשיח עליהם ויכריח לאדום הרשעה, וכל ארץ שעיר ישרף באש. אז כתוב, "וישראל עשה חיל". זהו שכתוב, "והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר אבי". אוזביו של ישראל.

וכן שמעתי שיש הוראת גיוס מילואים בצבא בארץ ישראל לכל החיילים ביום חמישי הקרוב. מלכתחילה הם קוראים ליום אחד שלא תהיה בהלה, ואז יחליטו אם להמשיך.

וביום שישי צפויים הפלשתינים להכריז על מדינתם בא"ם בשעה שכבר תהיה שבת בארץ ישראל. הכרזה זו משמעותה הכרזת מלחמה. כל הדברים האלו אינם פשוטים כלל וכלל, כשטורקיה ומצרים נמצאות כבר בהכרזת מלחמה. בנוסף שמעתי שגדולי ישראל מרנן ורבנן; הגר"ש אלישיב שליט"א, והגרא"ל שטיינמן שליט"א, והגר"ח קנייבסקי שליט"א התבטאו בפני מקורביהם בימים האחרונים שהם חוששים מאד מאד מהשבת הקרובה. את כל זה שמעתי מאחד המקורבים ביותר לאחד מהגדולים הנזכרים. והוסיף שאיבוד ההכרה של מרן הגר"ש אלישיב שליט"א ביום ו' האחרון קשור לענין זה. וכן פורסם בעיתונות בסוף שבוע שעבר בשם מרן הגרא"ל שטיינמן שליט"א שיש מצב מסוכן לעם ישראל וצריך להתפלל. וכן הכתוב (עמוס ג ו) "אם תקע שופר בעיר ועם לא יתחדד". בגימטריא **כ"ה אלול התשע"א**.

וכן שמעתי בשם האדמו"ר מגור שליט"א שהורה לכמה

מחסידיו לא לתכנן עדיין היכן יחגגו את ימי ראש השנה הבעל"ט, עד שבוע הבא. וכן שמעתי כבר לפני כמה שבועות מאחד מגדולי המקובלים שליט"א שכדאי לאגור מים ומזון [ובעיקר מים], כי צפויים שיבושים באספקת החשמל, שיגררו שיבושים באספקת המים. ובאמת הרב הנ"ל אמר בימים האחרונים שלא תפרוץ מלחמה בישראל בימים הקרובים, שזכינו להמתיק, אכ"ר.

אף על פי שאין דרכנו כלל וכלל לכתוב דברים מעין אלו, כיון שהם באים מכמה מקורות שרובם מוסמכים, למיחש מבעי והלואי שנתבדה, ונזכה להמתקה גמורה שהכל יהיה ברחמים. ועיקר העיקרים: **צריך להרבות בימים הקרובים בלימוד הזהר ופנימיות התורה** שעל זה הבטיח רשב"י שממתיק את תהליכי הגאולה שיבואו ברחמים. ונזכה כולנו להכתב ולהחתם לשנה טובה ומתוקה, שנת גאולה וישועה ברחמים פשוטים.

והוסיף הרה"ג ר' משה לוינגר שליט"א שרואים גם קשר עם אוניות שייצאו מארץ טורקיה בפתיחת מלחמת גוג ומגוג. כמובא בתרגום יונתן בן עוזיאל על הכתוב האחרון של נבואת בלעם (במדבר כד כד) "**וְצִיִּים מִיַּד כְּתִים וְעֵנּוּ אֲשׁוּר וְעֵנּוּ עֵבֶר וְגַם הוּא עֲדֵי אֲבֹד**". ומתרגם יונתן וציצין יצטרחו **במני זיינא, ויפקון באכלוסין סגיאין מן למברניא, ומארע אטליא, ויצטרפון בלגיונין דיפקון מן קוסטנטיני, [טורקיה] ויצערון לאתוראי, וישעבדון כל בנוי דעבר, ברם סופהון דאליין ואלייין למיפל ביד מלכא משיחא ויהוון עד עלמא לאובדנא**. ובתרגום ירושלמי מוסיף שם **דרומאי**, שמרמז על מצרים שנמצאים בצד דרום. ומפסוק זה רואים שטורקיה תצא למלחמה קודם נגד אומות אחרות "**וְעֵנּוּ אֲשׁוּר וְעֵנּוּ עֵבֶר**" ובסוף "**וְגַם הוּא עֲדֵי אֲבֹד**" בידי מלך המשיח. [ואולי זה מה שיתחיל בשבת הקרובה, המלחמה של טורקיה נגד קפריסין ויון כפי שמתפתח, וזה תחילת תהליך הגאולה כפי שרואים מהתרגום יונתן בן עוזיאל]. וכן מובא בתרגום יונתן שם (יט) **ויקום שליט מדבית יעקב ויוביד וישיצי שיזבותא דמשתייר מן קוסטנטיני קרתא חייבתא** וכן מובא ב'אבן עזרא' (דניאל יא לו) **ודע כי ארם היא צפונית מערבית לארץ ישראל, גם קוסטנטינא היא צפונית, ובעת קץ שיגיע קץ מלך הצפון אשר אמר והצליח עד כלה זעם אז יבא קץ הגואל, כאשר יפרש והנה לא הזכיר מתי יהיה זה, רק הזכיר כי זה המלך אשר יצא ועשה מלחמה עם מלך מצרים וילכוד את מצרים**

וילך לארץ, ואז יהרג, ואחר ימים ידועים במספר מיום מותו יבא הגואל לישראל. יתכן שיש כאן רמז על הסכסוך האישי שהיה בין נשיא מצרים המודח לנשיא טורקיה, שנשיא מצרים לא נתן לנשיא טורקיה לבקר במצרים וכו'. ועכשיו לאחר נפילתו של נשיא מצרים, חוזרת הברית בין שתי הארצות, וילכוד את מצרים וילך לארץ. כל זה קשור עם קץ הגאולה של ישראל. וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' מרדכי אלישר שליט"א ששמו של שליט טורקיה ארדואן בגימטריא ארס. [וזוה גם המספר של איראן]. וכן טורקיה בגימטריא שדוך. דקודם הגאולה שהיא בחינת גישואין, יש שדכן שמקשר.

והוסיף הרה"ג ר' מסעוד אבו חצירא שליט"א ששעבודת הצדיק הזה היתה כל ימיו בעניני שמירת העינים והיסוד בהתקדשות גדולה. והראו לי בגליון 'פנינים' שמביא צטוט מה'חקל יצחק' מספינקא ה"ד, משיח בן יוסף יהיה הגואל הראשון, ויבא מקודם לתקן העינים. ומקשר שם ענין זה לחדשי תמוז אב שהם בבחינת עינים.

וכן כד תמוז ר"ת כד"ת בגימטריא משיח בן דוד. ומרמז על קץ הגאולה, כמובא בספר 'קהלת יעקב' כד"ת ר"ת כ"ד תקשיטין, והם סוד כ"ד צרופי אדני, ובהן מתקשט משיח צדקנו, ושם זה [כד"ת] חקוק על מצחו. וכן מובא ב'מגלה עמקות' (יירא) "בן תעשה כ'אשר ד'ברת ר"ת כד"ת הוא בגימטריא משיח בן דוד. זה שכתוב "רחצו רגליכם" "לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם", וכשיגיעו הנשמות רגלין ברגלין אז שעת הגאולה. וכן מובא בפרוש 'ברית עולם' על ספר חסידים (תתקכ"ח) ראיתי בשם מעשה רוקח שיש תכ"ד פרקי משניות כמנין משיח בן דוד, כי בזכות קריאת המשניות יבא משיח.

ועוד נראה להוסיף שהג"א שהבאנו על זמן מנחה גדולה, הוא לשיטתו שהיה מתפלל מנחה גדולה, וכידוע שיטת הג"א ש'מנחה גדולה היא לכתחילה ולא רק בדיעבד, (עיינו בביאור הג"א על שו"ע א"ח רל"א א). ובאמת נראה דלענין הגאולה העתידה זמן מנחה גדולה הוא לכתחלה לכל השיטות, דזמן הגאולה העתידה הוא בסוד ערב פסח [ערב הגאולה], שחל בערב שבת [באלף הששי], ומצינו במשנה (פסחים ה, א) חל ערב פסח להיות בערב שבת, נשחט בשש ומחצה. וכן בשנת תשע"ב ערב פסח יחול בערב שבת. וכן בשנת תשע"ב יום א' של פסח יחול בשבת. וכן תשע"ב

מרימזת בכל מקום שכתוב "וביום השביעי שבת" בדלוג הפוך של שתי אותיות. וכן הכתוב (במדבר כח, ט) "וביום השבת" בגימטריא תשע"א ועם הכולל בגימטריא תשע"ב. וכן מצינו בזהר שהגאולה תהיה מתוך דחק העניות. ונביא את דבריו: (תיקונים גג:) "וימן ה' דג גדול לבלע את יונה", דא עניותא, דאיהו עצב, ונוקבא דיליה עצבון, דכורא דג נוקבא דגה, דא הוא "ויתפלל יונה אל ה' אלקיו מפני הדגה", מכפנא דעניותא דמטי למעו ד'ישראל, בההוא זמנא "ויאמר ה' לדג וקא את יונה", בדוחקא דדאגה דילהון דדואגין מן עניותא, מדוחקא יפקון מן גלותא, הדא הוא דכתיב "ואת עם עני תושיע". וכן מובא בשם הרבי מקוצק בשעה שבגוי ישראל יהיו טרודים מאד מדאגת הפרנסה, אז יבא משיח. וכן מובא בשם ר' ישראל מרוזין (נר ישראל ערך חבלי משיח), וכעין זה בשם ה'אוהב ישראל' ('ילקוט אוהב ישראל'), ש'כמה שנים קודם ביאת המשיח יהיה שפע של פרנסה לישראל, ואחר כך תדלדל שוב הפרנסה, ומרב הקשי יבא משיח. ודחק העניות שמביא את הגאולה הוא הדחק של תלמידי חכמים דוקא, כמובא בפרוש הג"א על הזהר (אחרי טו) דוחקא של תלמידי חכמים ממהר הגאולה, כמו שאמרו אנרא דכלה דוחקא. וכן מלשון הגמרא שהבאנו לעיל רואים שהשבע הגדול של תשע"ג קשור עם התלמידי חכמים והתורה. בחמישית שבע גדול, ואוכלין ושותין ושמיחין, ותורה חוזרת ללומדיה. וכן גסח התפלה שועת עניים אתה תשמע. ר"ת תשע"א. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שיש רמז על השבע של תשע"ב בכתוב (שמות טז, יב) "ובבקר תשבועו לחם" וידעתם כי אני ה' אלהיכם". כי "בקר" מרמז על הגאולה, וכן ידעת ה' היא סוד הגאולה, לדעת את הו"ה.

ועוד יש להוסיף בזה את מכתבו של הרה"ג ר' אברהם מייזעלס שליט"א ממונטריאול קנדה שכתב. הנה לעת כזאת היתה לנו בעוונותינו הרבים שנה קשה, רציחות והריגות, רעידת אדמה, ושורה עניות בעולם ה' ירחם. והנה זה נזכר ברמז פלא בפסוקי התורה. כי כאשר תספור במנין הפסוקים מתחלת התורה, תמצא כי הפסוק במספר ה' אלפים תשע"א במנין הפסוקים (לפי טעם העליון בעשרת הדברות) אמר הכתוב (האזינו לב, כב) "כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים". וגם אם תספור הפסוקים למפרע מסוף התורה עד בראשית, תמצא כי הפסוק במנין ה' אלפים תשע"א, אמר הכתוב "בזעת אפיך תאכל לחם". והוסיף הרה"ג

ר' מסעוד אבוֹחֶצִירָא שליט"א שבפסוק לפני "בזעת אפניך", המרמז על תשע"ב, כתוב "את עשב השדה", ויש בו סמיכות

אותיות של ה' תשע"ב.

וְכֵן הכתוב (ישעי' ס, כב) "אני הויה בעתה אחישנה" בגימטריא של המלים ה' אלפים תשע"ב. וזה גם המספר של הכתוב (תהלים א, א) "אשר פרו יתן בעתו". (ישעי' ס, כב) וכן "בעתה אחישנה" בגימטריא עד ה' תשע"ב. וכן ע"ב נרמז בכתוב (שם) "בעתה אחישנה". וכן ה' אלפים תשע"א בגימטריא ביאת המשית. ועם הפולל בגימטריא תשע"ב. וכן ה' אלפים תשע"א ר"ת של כל מקום שפתוב "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", דשנה זו היא זמן לעורר את האהבה. וכן תשע"ב מרמז בתחלת הפסוק "השבועתי אתכם בנות ירושלים". וכן מצינו שה' דורש מעם ישראל לעורר את האהבה להביא את הגאולה, כמובא במדרש (שמ"ר לג, א) "אני שנה ולבי ער" אמרה כנסת ישראל אני ישנתי לי מן הקץ, והקב"ה ער, "קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי", עד מתי אהיה מתהלך בלא בית "שראשי נמלא טל", אלא עשו לי מקדש שלא אהיה בחוץ. וכן כתוב זה "דודי דופק פתחי לי" עם האותיות והכולל בגימטריא תשע"א.

מְצִינוּ במדרש (ילקוט בראשית קנז) בקש יעקב לגלות לבניו קץ הימין ונסתלקה ממנו שכניה, אמר שמא יש פסול במטתי כאברהם אבי אבא שיצא ממנו ישמעאל, וכיצחק אבא שיצא ממנו עשו, אמרו לו "שמע ישראל וגו'" בשם שאין בלבבך אלא אחד כן אין בלבנו אלא אחד, מיד פתח ואמר ברוך שם כבוד מלכותו וגו'. נראה דיעקב רמז להם על הגאולה גם במלים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, שמרמזות על זמן הגאולה שתתגלה מלכות ה' לנצח, לעולם ועד. וכן מלכותו לעולם ועד בגימטריא תשע"ב עם האותיות (עיין בבן יהודע חגיגה יג: שתיבות אלו מרמזים על הגאולה). וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א שתשע"ב בגימטריא עבר הנה עתיד, היינו שנה שהיא בבחינת נצח מעל הזמן.

המהר"ל (נצח ישראל לב) מבאר את הגמרא על מוצאי שביעית בן דוד בא, שכבר מהשנה הרביעית של השמיטה מתחיל תהליך הגאולה. והשמיטה הבעל"ט תהיה בשנת תשע"ה, יוצא שכבר בתחילת תשע"ב שהיא השנה הרביעית מתחיל תהליך הגאולה. ונביא את דבריו פי ביאת המשית, שבו התחדשות הנה, יגרם הפסד הנה הראשונה. ולפיכך בשבוע שבו דוד בא, מפני שהוא קרוב אל ההנה החדשה,

לכן הוא גורם הפסד הנה הראשונה, עד שנה שלישית, הוא תכלית הפסד. וברביעי, שהוא באמצע השבוע, אמר שיהיה שבע ואינו שבע. רוצה לומר, שאין כאן הנה שלמה עד השנה החמישית, שאז יהיה הנה שלימה מכל ההנה החדשה שתהיה בעולם. לכן בחמישית שבע גדול. והשבע הוא שלמות עולם הזה בלבד. ובששית קולות, כאשר הוא קרוב אל ההנה החדשה שתהיה בעולם. ובשביעית מלחמות, פי אז יתחיל כח ישראל מכל ההנה החדשה שתחול בעולם. ובמוצאי שביעית בן דוד בא. שנת תשע"ב היא השנה הרביעית לשמיטה, ורואים מהגמרא שהשבע מתחיל בשנה הרביעית לשמיטה, וכפי שנבאר את הפסוק "ותשבע" שמרמז על שנת תשע"ב שתהיה ימות המשית, ומרמז על שבע ושפע פרנסה. וכן גאלת בעתה מרמזת בכתוב (דברים יא, טו) "ואכלת ושבעת: השמרו לכם". וכן תשע"ב בא"ק בכ"ר אותיות דגנ"ך, שהם בגימטריא מזל. וכן ע"ג בגימטריא יום טוב, שעל זה אמר הגר"א שהוא בגימטריא חציו לה' וחציו לכם. היינו חצי הגימטריא של תבת לה', וחצי הגימטריא של תבת לכם, יחד בגימטריא ע"ג. לרמז שבשנה זו יזכו ישראל לשבע גדול ולשני שלחנות, בבחינת חציו לה' וחציו לכם. וכן ידוע שמיום רביעי מתחיל להתנוצץ אור השבת הבאה, וא"כ שנת תשע"ב היא השנה הרביעית ומתחיל להתנוצץ בה האור של שנת השמיטה תשע"ה.

וּנְנִסָּה לבאר את דברי הגמרא לפי המהר"ל עם המציאות של מינו (סנהדרין צז). תנו רבנן, שבוע שבו דוד בא בו, שנה ראשונה [תשס"ט] מתקנים מקרא זה, "והמטרת על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר". [בשנה זו התחיל משבר כלכלי בכל העולם חוץ מארץ ישראל]. שנה [תש"ע] חצי רעב משתלחין. [המשבר הכלכלי מחריף]. שלישית [תשע"א] רעב גדול, ומתים חסידים ואנשי מעשה. [לצערנו נפטרים הרבה גדולי ישראל היל"ת]. ברביעית [תשע"ב] שבע ואינו שבע. [מתחילה הנית הגאולה בדברי המהר"ל]. בחמישית שבע גדול, ואוכלין ושותין ושמחין, ותורה חוזרת ללומדיה. בששית קולות. ובשביעית מלחמות. במוצאי שביעית בן דוד בא. וכן שמעתי שבמוצאי שנת השמיטה תשס"א היתה בארה"ב שמיטת קרקעות [נפילת מגדלי התאומים], ובמוצאי שנת השמיטה תשס"ח היתה שמיטת כספים, שאז בסוף השנה ממש התחילה הנפילה הכלכלית בארה"ב והלאה. ועכשיו אנו מצפים למוצאי השמיטה הבאה

תשע"ה, שאז יגמר בירור הטוב מהרע כדברי האריז"ל שנביא לקמן.

ועוד הוסיף הרב פלדמן שליט"א על מאגרי הגז שהתגלו בעמקי הים מול חופי ישראל, שמרמזים על טעימה מהשפע של לעתיד לבא, שייזכו לגלות את עמקי סודות התורה שבאים מבחינת הים, **"כַּיִם לַיָּם מִכַּיִם"**. ולכן זכינו לשפע גשמי מעמקי הים, לטעים מטעימת הגאלה. וכן השתלשל בגשמיות שמות המאגרים **לוֹיִתוֹ וְתִמְרָה**. לויתן מרמז על השפע הגשמי והרוחני שנזכה לעתיד לבא. כפי שמצינו בגמרא על הלויתן (ב"ב עד): מאור גדול ראיתי בים. וכן מובא ב'אבן שלמה' לגר"א (יא) **סַעֲדַת לֹוִיִּתוֹ הוּא הַדַּעַת אֲשֶׁר תִּתְרַבֶּה בְּאַרְצָךְ, שֶׁהוּא הַשְּׂמִתָּה הַגְּדוֹלָה שֶׁאֵין לָמַעַלָּה מִמֶּנָּה**. וכן מובא בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א **שְׁלוֹיִתָן** הוא אותיות המלוי של דעת דלת עי"ן ת"ו. ותמר מרמז על שפע סודות התורה שבאים מהצדיק יסוד שבו סוד, והוא בבחינת **"צדיק פתמר יפרח"**. ולכן בעלי המאגרים נקרא **'יצחק תשובה'**, המרמז בשמו על סוד התשובה, וסוד יצחק ששיכים לגאלה.

כמו כן מציין הזהר שסמוך לגמר השבעים ושתים יתעוררו אמות העולם נגד ירושלים ותהיה **"ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע"**, מה שלצערנו כבר רואים בימינו שארצות הברית יוצאת נגד ירושלים. וכן נשיא ארה"ב **אובאמה** נרמז בפסוק (יחזקאל לח, ב) **"בן אדם שים פניך אל גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו: ואמרת כה אמר אדני הוי"ה"**, בדלוג ז' אותיות. וכן **מגוג** ארצו של גוג, בגימטריא **"ב"ב** כמספר המדינות שיש בארה"ב. והוסיף הרה"ג ר' יעקב פריד זצ"ל **ש'גוג נשיא ראש משך ותבל"**, בגימטריא **ארצות הברית אמריקה**, עם המלים. והוסיף הרה"ג ר' אליהו בן הקון שליט"א **ש'ראש"** בגימטריא **ברק חוסיין אובאמה**. וזה גם המספר של השר **תק"א** שממנה על כל מלאכי החבלה, כמובא בתפלת מהר"ש אוסטרופלי בערב פסח, וזה גם המספר של

הר"ת של עשר מכות **דצ"ך עד"ש באח"ב**. ושל מלוי שם שדי. והראש נרמז בכתוב (בראשית מט, א) **"אשר יקרא אתכם באחריות הימים"**. **"באחרית"** ר"ת **ברק חוסיין אובאמה**. והאותיות שנשארו **ר"ת** בגימטריא **סמאל לילית**. וכן הראש של גוג ומגוג הוא הראש של כל השבעים אמות, לכן אובאמה הוא גם נוצרי וגם מוסלמי, [עשו וישמעאל], שהם ב' השרשים של כל האמות, חסד וגבורה דקלפה. וכן **אובאמה** ר"ת הכתוב המרמז על סוף העולם. (בראשית ב ב) **"ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה"**.

מובא ברמב"ן (כתבי רמב"ן ח"ב תקיז) **"גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך"**, רמז בכאן על עקבות המשיח שיהא הדור שכולו חייב, ותשתכח תורה מישראל ותרבה החוצפה והעזות, ולא תשאר בידם רק מצות מילה, ובזכות מצות מילה יגאלו. נראה לבאר מדוע הקב"ה השאיר בעם ישראל דוקא את מצות מילה שבזכותה יגאלו, אף על פי שעזבו את כל המצוות. דמצות מילה נותנת אפשרות למידת החסד לפעול בעולם. כפי שבארנו במאמר 'סוד החצי' שמצות מילה מגלה את החסדים שיוצאים מהיסוד, ובלעדיה אין אפשרות לחסדים לצאת ולהאיר בעולם דרך צד הקדושה. ולכן אברהם היה חייב למול את את עצמו לפני שהוליד בצד הקדושה, כי אחרת אין לו צינור להוליד. וכן הגאולה שבאה מצד מידת החסד של אברהם, חייבת שכל ישראל יקיימו מצות מילה, כי אחרת אין לה צינור להוריד את אורות הגאולה לעולם. ולכן מצוה זו נקראת **בריתו של אברהם אבינו**, כי היא נוגעת בשורש נשמתו. וזה גופא הטעם שבני ישמעאל מלים את עצמם, כי הם מרגישים שמצוה זו היא שייכת לשורש נשמתם שבא מצד הימין. וכן **מילה** ר"ת הכתוב (זכריה ט, ט) **"הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע"**, וס"ת הכתוב (ישעי' נב, יג) **"הנה ישפיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד"**. וכן מרמזת בכתוב (שם ז) **"אמר לציון מלך אלהיך"** בדלוג ד' אותיות.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים

ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד נא להשאיר הודעה בתא קולי 0573109982.

או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה [סוד חיי האישות לאור הקבלה לנשואים בלבד], או את הגליון השבועי, ישלחו בקשה לכתובת המייל.